

Каниска (м. пр. каніскі, то подарокъ, ср. впроч. калеска) с. ж. зызывное иство, которымъ приглашаютъ въ кумовья: Истиотъ вечеръ други седумъ осумъ мина отъ роднина-та момчева, земаетъ каниска (ястѣ со коѣ канатъ) и погача-та, и ходатъ у кум-отъ, да го канатъ на венчаваніе. М. р. 519. Като ся пайдѣтъ и напѣтъ, на които слугувать Ергены-тѣ, отъ тѣхъ единъ взима каниски-тѣ (въ единъ тенсѣ кофа-та или захаръ правенъ) и единъ паничка, а другъ баклицѣ съсѣ вино и единъ чашикъ. Ч. 15.

Канкаливъ пр. съ кукодемъ: Та година зла скупія, Шиникъ жито за флорина, Баръ да е жито като жито, И то ми е канкаливо. В. 249. (можетъ что къкливъ).

Канлія* (*qānlu*, adj. t. 1. Qui a du sang. 2. Couvert de sang, saignant. 3. Sanguinaire, meurtrier; deli kānlu, Qui a le sang fou, c'est-à-dire, jeune homme ardent, étourdi) с. м. храбрець, удалая голова: Юначе лудо та младо! Не ми е майка карала, не ми са брати санили, Лю мене ми снощи дадохъ, За поповата делія, За поюнакъ канлія. В. 289. Дели-канлія с. м. храбрець, удалая голова.

Каномъ нарѣч. въ токтологическомъ выраженіи Каномъ канѣзову: Каномъ се закалили: Нека, нека, бела Недо! Нейке дойде старъ кадія, Да му каже и прекаже? В. 19.

Канонъ (греч. κανών, ó) с. м. 1) канонъ—часть церковной службы 2) эпитимья: Задай ми канонъ, свети владику! Д. 56, 15. Прекръстила си и си хвърлила, В огън да гори, канон да испълни. Д. 56, 22—23.

Каносамъ* м. дл. крашу волосы, ногти или брови растительной краской „къна“: Ке ѣ остаить млада нееста Емъ тельосана, емъ каносана, Емъ каносана, нецеливана. М. 66. (см. къносамъ).

Кански нарѣч. (употребляется съ глаголами пицѣтъ, плакатъ) жалобно, отчаянно: Патриархия, отъ коѣ-то народъ-тъ ни кански бѣ проищель, та едва сполучихмы да си откъснемъ. Л. Д. 1872 р. 262. Бѣднаа села кански пицѣтъ, Четы разбойнически вапы Благъ имъ пилятъ, явно ги горятъ, Сквърнятъ ся гнусно домове наши. Гл. 61.

Кантарида (греч. кантаріс) с. ж. пшанская муха: Най-сетѣ животно-то като са хапе и ближе, случва са да глѣтва нѣкога и мрѣни-тѣ гадинки, които и тѣ прилѣтствуютъ на доброто мляко. Напр. глѣтне ли нѣкоя кантарида (испанска муха), то тя действува силно въ покучни-тѣ места и отъ това не е мудо, че мляко-то става червеникаво боядисано. Л. Д. 1875 р. 92.

Кантаръ (*qynthār*, vulg. qanthār, s. a. 1. Poids équivalent à 120 livres 2. Quintal, poids renfermant 45 ou 100 livres, мажсе. „стасы“) с. м. вѣсы—родъ безмѣна съ передвижнымъ грузомъ: Въ срѣднѣ-